До Председателя на:
Софийски Районен Съд;

КОПИЕ:
Софийска Районна Прокуратура,
Председател

ТУК

СИГНАЛНА ЗАПИСКА

От Валери Александров Георгиев,
живущ в град София, ул. Парчевич 26, ап.2
ЕГН 6702123309, роден в град Лом

ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЕ С ЦЕЛ ИМОТНА ОБЛАГА

Срещу Раиса Николова (Николаевна) Димитрова, Елена и Виолета
с последно известни адреси:
град София, ул.”Кота 1050” бл.9 А вх.1, ет.6, ап.629 / ж.к. Бъкстон
град София, ул. “Буземска” №15, вх. В, ет.3, ап.50 / ж.к. Овча купел
Референт посолство на Холандия в България, по описа на данните.
ЕГН 4908313254, пълномощен представител на:

Елена Александрова Димитрова с ЕГН 7504223277
Виолета Александрова Димитрова ЕГН 7811223271

ПРЕСТЪПНА ГРУПА

Уважаеми Председателю!

Използвайки даденото ми право на основание чл. 76 от НПК изразявам съгласие, да бъда конституиран като частен обвинител срещу лицето Раиса Николова (Николаевна) Димитрова, която е пълномощен представител на лицата Елена и Виолета. Това в случай, че не е предвидено друго и софийска районна прокуратура, не се самосезира по лично съображение предвид тежестта от опасното поведение на виновните лица.

Използвайки даденото ми право чрез препоръка от Виолета А. Димитрова съобщила ми, че мога да действам чрез съдебните власти с цел изясняване на каквито и да било незаконни действия, както и във връзка със смъртта на моят баща – Александър Георгиев Димитров, починал през 2019 година в София – така:

1 – Повикана е бърза помощ, стартирано по документи в 22:10 на място в 22:20, свободен автомобил от 22:50 часа на 12.12.2019, регистрирано в ЦСМП с № 128310

2 - На 13.12.2019 година четимо в 03:00 часа пациентът почива от остра

сърдечно съдова слабост, обявено със Съобщение за смърт №24 от 12.12.19 от ГППМП Астарта ООД 2206113502 район Подуяне, докладвано от д-р Мария Георгиева Димитрова, но е починал в домашни условия при неговата сестра! *

Аз се обръщам към Вас със следното; оказва се, че горе-упоменатата гражданка Раиса и пълномощен представител на лицата, извършва видяно в документалната част порочни, същевременно и незаконни действия с цел имотна облага най-вероятно с цел, да подсигури по особено порочен и недобър начин и чрез измама своите упълномощители с имот, находящ се в град Лом на ул. 6-IX №36 по описа на специално изготвени документи по същество, изключващи се взаимно и не само, но **показвани публично** (като твърдение) за собственост на надлежен имот, накрая направено в пълна съзнателност и чрез коварство, което е касаещо заговор, но вече срещу пострадалия - Александър Георгиев Димитров и който е мой баща и комуто, съм негов първороден син.

Сигналът е във връзка със заговор за придобиване на имот на адрес в град Лом, което е обявено чрез твърдение (за собственост) посредством посолството на Холандия през 2020 година (виж долу), реализирано чрез властите на републиканска прокуратура вкл. органите на МВР. Според ограничения ми достъп до документите на виновните в престъпната схема /не мога да се запозная детайлно/. Лицето Виолета Димитрова с майка Раиса Николова (Николаевна) по описа на 31 Януари 2020 в ден Петък, публично обявява/т **измамата пред властта**, извършено съучастно чрез посолството на Холандия в България посредством Прокуратурата на РБ, активирани полицейските органи и което е водещо към заблуда, от своя страна, която е търсеща порочност на действията към последствията, тъй като фактите стоят по съвсем различен начин и не само, но измамата се превръща в клевета, която е оспособена чрез набеждаване на пострадалите от горните три лица, вкл. техните съучастници. Майката се разпорежда публично, чрез дадено й пълномощно от лицата Елена и Виолета.

Сигналът, който е касаещ измамниците от 31 Януари 2020 в ден Петък, е с прокурорска преписка № 294Р-2746 с дознание № ЛИПСВА, разследвано от дознател Боби Нешев (от два дни в отпуск), ограничителна заповед № ЛИПСВА град Лом. Липсващите данни по-горе, засягат изискването Аз да подпиша Ограничителна заповед, направено по решение на дознателя, който разбирам е излязъл в заслужен отдих, на Слънце.

По същество. С цел да подсигури своите деца гражданката Раиса Николова, която е съпруга на Александър Георгиев Димитров от втория му брак и за да бъде лишено лицето Валери Александров **Георгиев** от каквито и да било претенции, за сметка на Елена Александрова **Димитрова** и Виолета Александрова **Димитрова**, прави следното; чрез изповядване на Нотариален акт (към сключен Договор) за прехвърляне правото на собственост върху недвижим имот **срещу гледане** с №454 том I I I от дело №933 от 1992-ра година с вх.№525 / 92г. том 129 тр. 525 по кв. № 4928/92 пред нотариус Първан Таушански излагайки аргументите за доглеждане **ПЪРВО** – от “прехвърлителите” Александър и Раиса към приобретателите Елена и Виолета Димитрови – съставят следния текст в цитат: “…*срещу задължението на приобретателите да се грижат за прехвърлителите, да имат добро държание с тях и при нужда и немощ да поемат материалната им издръжка и да полагат непосредствени грижи за тях, а след смъртта им да ги погребат според обичая.*” – стъпка първа – прехвърлителите, са двама. Имотът измамно е оценен на сумата от **1507** лева с цел избягване на коректните държавни такси, вече с положени подписите на четиримата прехвърлители към приобретателите.

ВТОРО – на 23. 10. 2003-та година по гражданско дело №380/2003 живеещата в София Раиса Николова чрез решение на ломски районен съд с председател Надя Гицова и секретар Е. Кирилова, разтрогва брака сключен с Александър Георгиев Димитров на 27.06.1974 година, тъй като отношенията между тях са "непоправимо разстроени със сериозни противоречия, не съответстващо на морала и закона", а техните имуществени отношения, са уредени чрез споразумение. Белезите от тези "недоразумения и до днес, се виждат по изкъртената каса на външната врата, въпреки опитите за заздравяване. " **ТРЕТО** – в имущественото споразумение по чл.101 от СК през същата година по гр. Дело №380 от 2003 г. Раиса Николова запазва презимето Димитрова (нейните деца също не са Георгиеви прескачайки бащиното име на Александър), като съобщава в **т.4** това: "*Страните заявяват, че всеки от тях е взел личните си вещи и двамата нямат никакви претенции един към друг.*" тоест Раиса Николова, няма вещно право върху имота. Същото се твърди в решението на ЛРС от 2003-та година с №380 видяно в лист 15 при текстови ред отдолу – нагоре, така: "*Постигнали са споразумение ...относно личните и имуществени отношения ...*". На следващата страница от лист 15 на ЛРС от **2003**.та година при седми ред отдолу – нагоре, текстът е: "*...с така постигнатото споразумение са решили всички въпроси, че нямат претенции за имущество, придобито по време на брака.*" Тоест Раиса Николова (Николаевна) <u>няма</u> вещно право върху адреса в град Лом на улица 6 IX №36. Съдът предоставя на Николова автомобил марка Москвич модел 412 (рег. номер – М3815АК) оценен на **150** лева, като до **2020** година лицето, не е направило необходимото по прехвърлянето на тази движима собственост и тя, все още е на Александър Георгиев Димитров чрез Свидетелство за регистрация №000670323 виждайки съпоставимо, че според това имотът е оценен за сумата от **10** автомобила с марка Москвич от по 150 лв. Автомобилът е <u>запазен и в добър вид</u> през цялото време, направено от мен в името на доброто. **ЧЕТВЪРТО** – Раиса Николова (Николаевна) прави друго. На 21.10.2003 г. в град Лом лицето като пълномощник на Елена Димитрова и Виолета Димитрова с №1583/2003 и №8638/04.09.2003 чрез нотариус с район на действие при СРС Радостина Тянкова от една страна, срещу Александър Георгиев Димитров от град Лом с ЕГН 4111243261 – <u>прехвърлителят е един,</u> съставят Договор като Анекс към Нотариален акт за прехвърляне правото на собственост върху недвижим имот **срещу догледждане** с №454 том I I I от дело №933 от 1992-ра година с вх. №525 / 92г. том 129 тр. 525 по кв. № 4928/92 - визирайки се парцел №IV-3500 в кв. 180 по плана на Лом. Оказва се, че чрез този Договор от **2003**-та година страните целят обезсиляне чрез Анекс на сключения през **1992**-ра година **договор за догледждане** на лицето Александър Георгиев Димитров, но как се прави всичко това? Оказва се, че последният умишлено е излъган с текст за годишно разплащане на определена между страните сума, където от една виждаме, са намерени лицата Раиса, Елена и Виолета, от друга е потърпевшият; какъв е порокът? Анексът от 21.10.2003 година, който е изповядан пред нотариус Радостина Тянкова от СРС говори за (2 пъти) годишно разплащане на суми от по 200 лева, всяка /сума/ от които, се прави през месец Ноември на предишната и през месец Февруари на следващата година тоест, имаме сумата от 400 лева годишно дължими към ангажирания с Анекс към предишния Договор, Александър Георгиев Димитров. Четимо в цитат от документа изповядан пред Радостина Тянкова, намираме: "*...се задължават да му заплатят на две вноски сумата общо 400 четиристотин лева годишно – първата вноска месец ноември 2003 г. – 200 лв. а втората месец февруари 2004 г.* ***и всяка година на тези месеци****.*" В случая тезата е, че в текста се говори за всяка година (до 2019) на тези месеци, но след първите две години, защото не може да се нарекат 2003 и 2004-та година предметно единствени, но при вида на текста: "и всяка година на тези месеци", тъй като годините наречени след 03 и 04 като "всяка", не са същите, но вече предишни години! Видяно горе, също не се съобщава **изрично**, че сумите са **еднократни**, но че се правят

на две вноски с посочени примерни дати, което е завършващо с "…и всяка година на тези месеци". Логически **всяка година** (без да четем месеците) е всяка година след 2003 и 2004-та години, не и обратното тъй като в изречението виждаме продължение със съюз, който е регистриран чрез буквата И до завършването чрез точка в края на изречението. Никъде не се среща, тъй като нямаме прочит на думата **еднократно**, **еднократна** вноска от по 200 лв., но имаме завършващо изречение чрез текста *"… **и всяка година на тези месеци.**"* като тези години, не могат да се тълкуват като предишните 03 и 04-та година, дадени за пример, не и за друго. Това е грамотен граматически прочит, но на едно просто изречение в текста, не и по друг начин. **ПЕТО** – Александър Георгиев Димитров, започва "новия си живот" с очакване на договорените годишни вноски на сумите от по 200 лева, направено през месеците Ноември и Февруари **и всяка година на тези месеци**. Едва дали опитът за измама би преминал пред грамотен човек, какъвто е пострадалият Димитров, ако му беше съобщено за еднократна вноска от по двеста лева, но за имот по пазарна оценка за около 50 000 лв. Оказва се, че свидетелството на пострадалия човек е за вероятност от еднократно получени суми от по 200 лева през 2003 и 2004-та година (преди 15 /петнадесет/ години), от измамната схема в която този, се намира въвлечен. Александър най-вероятно получава първите 200 лева X 2 от сумата, договорена между двете страни – Раиса, която е представляваща Елена и Виолета срещу Александър. Преводът ако има извършено плащане на пари по Анекса от 2003-та година, **задължително** – да бъде показан с надлежните документи за превод, иначе ще се счита за невалиден, недоказуем с общи приказки от страна на виновните! Александър е сам, изоставен от предишното си семейство. Александър е тежко болен. През 2019 година Александър умира. Доказателствата са **писмени** и **устни**; 1 - устните доказателства, са личните разкази на пострадалия пред неговата сестра Екатерина Димитрова /нейните близки/ тъй като през студените месеци Александър е приютен от тях (изоставен от семейството си); пред мен нееднократно през годините от 2003-та година, се стичат сълзите на пострадалия и излъган баща, повярвал в доброто. Вероятните суми разходвани "на добра воля" от виновните лица през годините, не удовлетворяват чрез "уравновиловка" дължимите суми описани точно и ясно, защото е казано също толкова ясно, че сумите нямат аналог за приспадане от извършени разходи, без да е указано в Анекса към Нотариалния акт! Пострадалият разказва за получени единствено **200** лева, не и повече, нито през следващите години! Порочният Договор е опорочен втори път, още в началото си! Чрез задействане на порока обаче, Анексът изначало е невалиден визирайки текста по Нотариалния акт, който умишлено се оспорва! Но защо едната страна, погазва грубо поетите задължения за грижовност, издръжка, добро погребение? – ще разберем по-долу. 2 - Писмените доказателства от друга страна, но срещу измамната схема за придобиване на имот, са липсващите документи за превод на суми към лицето на съответния адрес през годините – които ги няма. А е **несериозно** при претенция към имот с веществена, парично предметна стойност, задълженият /задължените/ с Договор за доглеждане най-първо, след това и който е оборен чрез Договор за обезсилно разплащане, този /бъдещ приобретател/ да не **пази** съответните доказателства, банкови, преводни документи и разписки за цялата сума (от 2003 до 2019 Ноември), накрая до смъртта на дарителя и чрез това, да докаже имотното право, без значение колко порочно е придобито и по какъв начин е направено всичко това. Изработването на фалшиви преводни документи, ще бъде доказано веднага със съответната експертиза срещу това вкл. "състаряване" на носителя. Представянето на неистински документи, връчени на ръка и "осигурени" чрез подпис на жертвата, ще бъдат дадени на експерти! Липсата на преводни документи и доказващи излъченото разплащане, не могат да бъдат основание за компромис! **ДРЕГИ**. В българската граматика, липсва думата – "дреги", тъй като не означава нищо; не може да бъде част от /правилно/ изречение, нито

такова с претенция пред официалната, българска власт, боравеща с българската граматика! Особено в юридическото пространство, е задължително спазването на Буквата на Закона в неговата правилна форма! Излъганият Александър Георгиев Димитров дава съгласие за разтуряне чрез "трансформация" на задълженията от страна на "децата си" /чрез годишна, парична продажба/ за доглеждане и грижи с достойно погребение, като измамниците наблягат на текста и който е "червената нишка" с думите: "*и няма и не може да има каквито и да е **дреги** претенции във връзка със задълженията на Елена и Виолета...*", явяващи се деца на излъгания баща, направено чрез техния представител Раиса Николова Димитрова. Александър запазва правото си на ползване върху имота. Александър няма "дреги" претенции до своята смърт, без претенция. Не е смешно, но когато говорим за официални, сериозни документи, направено от сериозни измамници. **Валидност.** Невалиден е текстът - заради граматическа и правеща невалиден същия текст, но който съдържа граматическа грешка и когато се говори за **претенция** в размер на десетки хиляди лева, а измамниците не могат да съставят едно правилно изречение! Това е така, защото измамниците 1 - не са успяли грамотно да обяснят за какво става дума! Докато възможните 2 - тълкувателни пируети при сериозните документи, нямат задължителна, нито обяснителна, но Наказателна стойност! **Ако** юридическото пространство, не е съставено от пророци с гадатели, няма място за тях в текстове на порочните предприятия. Обяснено така: – ти, искаш нещо, но не знаеш как да го кажеш, въпреки това все пак го искаш! Грешката от друга страна, 3 - не може да бъде прескочена с прочит на следващия в изречението текст, за да се извлече измамната полза! Точно обратното, не само разплащането (200Х2 на година) по опорочения Договор като Анекс към Нотариалния акт, не се явява единствена пречка пред измамната схема, но и самата й неграмотност! Групата измамници все пак иска, но не знае как да го каже, но въпреки това настоява; появяват се адвокатстващи облаци покрай тях. **ШЕСТО** – защо Раиса един път е Николова, а друг път я виждаме като Николаевна? Не само заради модата преди време, да имаш доведена за жена руска гражданка от чужбина в България, която пък не може да научи правилно български през цялото време /не заради модата/, но срещу което разбирам е бил дядо ми Георги Димитров, накрая донесло му - неговото име да е прескочено от най-новите "близки" на Александър, предвидливо станали не Георгиеви, но Димитрови. Но защо Раиса един път е Николова, а друг път Николаевна и дали, това е едно и също лице? – да, лицето е едно и също и касае съпругата на г-н Александър! През 1994-та година видяно в "изплащателни касови бележки" за заплата през месеците VI до XII лицето Раиса, се подвизава като **Николова**, а в същото време получава заплати касаещи гражданите с двойно гражданство между братските, малко преди това социалистически републики като суми от порядъка на 4872, 28 лв. месечно, не и за простосмъртните. При развода си с Александър, Раиса вече се подвизава като Николаевна, но лицето е едно и също! **СЕДМО** – Александър има майка с име Милева Николова Гаврилова, Милка; тя не е допусната до новото жилище на семейството от чужбина; децата се развиват добре /пеят весело песнички как ще се омъжат за чужденец, записано от тях на магнитен носител/, майката се храни обилно, а майката на приемника е отхвърлена, да живее в порутена постройка, без елементарни грижи, без сигурност, няма ток, няма отопление, зимата е студена. Новото семейство на Александър получава от отчуждения майчин имот /заради електро преносната мрежа/ достатъчна сума, за да направи новото си гнездо; обаче в него няма място за майка му; точно обратното; по "неведоми" пътища майката на "имотния донор" в случая Александър е – убита през 1992-ва година. Започва наказателно производство чрез преписка №528/1992 по описа на ОП Монтана респ. ДП №455/1992 по описа на ОСлО при ОП – Монтана, за извършеното /по особено жесток начин/ убийство на 30.04.1992 в град Лом. С постановление на ОП Монтана от 25.09.1992 г. досъдебното производство е спряно, а с Постановление за

прекратяване от 21.07.2016 година и връчено на 18.08.2016 година по ДП №455/92 чрез “Александър Георгиев Димитров на Екатерина Георгиева Димитрова”, намираме сведение, че Милева официално живее не на адрес ул. 6 IX 36, но в отчуждена постройка, докато по това време аз - Валери Александров Георгиев съм студент в духовна академия “св. Климент Охридски” София след духовна семинария “св. Иван Рилски” гара Черепиш и се намирам с приятел наблизо, че и се опитваме да “запалим” мотопед Балкан и си играем като деца. Оказва се, по “неведоми пътища” изведнъж внушението от страна семейството на Александър е, че най-вероятно Аз съм убиец на майка му! Внушението е болно и изкривено, по описание касаещо брадясал в България бляд. Следва около година тормоз над мен и семейството ми – дядо ми Софрон Недялков (починал) като достоен милиционер, чрез роднина Вълчо Вълчев (починал) началник на криминална милиция в Михайловград ме канят за ученик в Пазарджик, но сме забравени като достойни, честни и почтени, заслужили уважение. От доказателствата се вижда едва през 2016-та година, на 21 Юли, че случаят е архивиран по давност. Години преди това, аз съм уволнен като пострадал в защита на родината и държавата с червен печат, получавам благодарствена сума – лекуван във военна болница София, във военна болница Ленинград изпратен от Леон Таджер по решение на БКП с цел да бъда спасен, колкото е възможно. Автор съм на три книги с тематична психология, българолюбие, религиозна тематика с предстоящо издаване на множество други. Открит и честен съм колкото трябва с когото трябва, докато трябва и е възможно, ако потрябва.

ОСМО – От 2014 година през месец Април, аз живея в София; преди това съм живял в Пазарджик на ул. Булаир; в София на ул. Миджур до 4-то РПУ, в центъра на София на ул. Гладстон, както и на ул. Парчевич; доказателство в случая е – сметката към И-нет доставчика А1 Мтел. Изненадващо, към края на **2019** година през месец Декември получавам странно съобщение в личната поща, което автоматично е пренесено като СПАМ. Текстът е кратък; озаглавено “за татко ти” с вътрешен текст – “*…татко ти почина, влез във владение на къщата и лозето…*” 15 декември 2019 г., 11:34 / логически най-първо, следва остра реакция от моя страна към katiad@abv.bg С второ писмо от 17 декември 2019 г., 21:41 Екатерина Димитрова, допълва: “*Здравей Валери, Обади се на този номер 0877298006 Цветан Антонов, той ще ти обясни какво трябва още да се направи. Аз нямам връзка със сестрите ти,намерих твоя имейл запазен в пощата ми и писах на теб. Много съм тъжна....*” Въпреки преживяното от мен и по вина на фамилия Димитрови, Аз се съгласих да съм полезен в този случай, като изпратим по най-добрия от възможните начини душата на Александър. Веднага и без да се бавя, изпратих съобщение чрез Фейсбук на най-малката сестра – Виолета; не знам нито къде е лозето, нито какво се случва с къщата; бях объркан и търсещ съдействие. По време на “разговора” чрез Интернет обаче разбрах, че към момента е невъзможно представител на бившето семейство Димитрови да посети България във връзка със смъртта на Александър и който през цялото време, е полагал грижи за семейството си; съобщено ми, че на едната сестра предстои да роди (след успешно посещение в Пловдив, б.а.) второто си дете, докато по-голямата – Елена Димитрова според Виолета Димитрова е потресена, а колегите ѝ носят скръбни цветя цяла седмица, тъй като е на успокоителни, не може да се възстанови след преживения, празничен шок. Не само преди празника Коледа Елена Димитрова няма предвиден родителски термин подобно на Виолета, но също няма как да намери възможност за получаването на отпуск по случая, с трагичната загуба. Аз съм шокиран подобно на двете сестри, заедно с майка им. Неколкократно **настоявам**, член от фамилия Димитрови да дойде във връзка със сигурността на имота, имуществото, наследството и тъй като, не съм запознат с обстоятелствата. Получавам отказ, завършващ с мълчание. Единствено от Димитрова Виолета с която сме в добри отношения подобно на отношенията с

Димитрова Елена, научавам подробностите, **така**: *"Мама ще трябва след някой и друг месец да дойде и да оправя..."* ; *"много объркано и жалко, че добри хора са въвлечени по подъл начин. Надявам се, че адвокатът знае какво трябва да се направи и от кого. Леля Катя лесно си е измила ръцете с теб..."* ; *"Обяснявайки ситуацията на Лена тя изрази също съмнения, че има нещо гнило..."* ; *"Тя подвежда първо отеца, после ти поставя динена кора, пращайки имейл на поща, която може и да не съществува. Оставя документите на трети човек с послание ти да вадиш кестените от огъня."* ; *"След около 4 месеца излизам по майчинство и тогава мама може да пътува в България. А до тогава ще е една по-тъжна Коледа.."* ; *"Сега казах на мама и тя е шокирана. Директно говорихме за имейла на леля Катя и владенията (като че ли е палат) ...аз лично нямам абсолютно никакви претенции и нямам нужда от нищо. Мама ще говори с Лена утре, за да си каже и тя мнението. Ако никой не живее там, циганите ще разграбят къщата за нула време, за това си много прав."* / flower_vili@yahoo.com - 24 декември 2019 г., 16:29 "...*бакиите трябва да си оправят и мама се нагърбва с това. Документално всичко трябва да се уреди. Доколкото знам къщата е на наше име и вървят и се трупат данъци, сметки...Дано да няма много задължения до сегашния момент."* ; *"Безотговорно и грозно е и за мен най- тъпото е, че теб те натоварват с решаването на "проблема". Цял живот такова отношение и сега ти да оправяш бакиите. Но по Димитровски..."* ; *"Колкото и да не ми се иска контакт с леля Катя, може би ще е нужен заради това. Но с това ще се оправят адвокати. Това им е работата."* ; *"За акта за смърт, след нова година ще говорим с адвокат, за да разпитаме за процедурата и какво е нужно. Мама ще дойде напролет (по-рано не става, защото е вързана с мен...майчинство и такива). С този акт първо трябва да се уредят отношенията с държавата (пенсия и такива подобни). Говорейки за пенсия...надявам, се не се изплаща по сметка и леля Катя да няма карта за банката...Дано да няма възможност и да не се опита да злоупотреби..."* ; *"в общината всеки наследник може да извади копие на акта за смърт и да подава (предполагам в съда?) нататък за това, на което има право."* ; *"Леля Катя също не може да претендира за нищо докато ни има нас тримата."* (Раиса, Елена, Виолета; б.а.) ; *"Лена го приема много болезнено и почти седмица заспива само с лекарства."* ; *"Не разбирам от имоти и наследство и предпочитам да платя, но да знам, че всичко е правилно и няма да се притеснявам след години."* / Valeri George – "*Здравейте артисти и весела Коледа на приятелите! Тъй като след 28-ми заминавам към София, за да сме сериозни по вашия въпрос там каквото беше, ще върна скръбните за вас документи в агенцията на Цветан Антонов на 27 Декември; надявам се да сте в добро здоровье и настроение по всички въпроси на всичките отговори, от филмовото изкуство (y) Пощата ми не смогна да събере историята на Димитрови, та сега се проветрява от интересната миризма. :) Когато сте в настроение, добре дошли на територията на България, живот и здраве и много заслужени, щастливи усмивки! Когато има причина, съм на разположение за положителната, ободряваща, свежа емоция свързана с вас!* 25.12.2019 г. / Violeta Dimitrova-van Veen - *Вал, това към мен ли е и как да го разбирам?* 25.12.2019 г. Изпратено от Messenger / Valeri George - *Няма как да е към който и да било, ако не е част от артистичната група. Върнато на излъгания отец Антонов с координати за връзка. Весели и усмихнати празници, и делници (y)*30.12.2019 г. Видяно 30.12.2019 **ДЕВЕТО** – Правя необходимото чрез Молба, Екатерина Димитрова от град София чрез Районен съд ГО да получи Смъртния акт и на **18 Януари** 2020 година, ден Събота, ние се срещаме в центъра на град София, на ул. Витошка; с нея е едната й дъщеря със съпруга си, които са участвали в погребението на Александър и свързаните с това принудителни разходи. Беше ми отказано категорично от страна на Димитрови, да се занимават със случая по издаването на Смъртния акт, докато на 21 Януари 2020 година, наближаваха 40 дни от смъртта, като вариантът беше документите, да бъдат изхвърлени в близкото кошче на улицата, което ме отказа от настояване и приех документите, заедно с личните вещи на

Александър Георгиев Димитров или каквото е преценено за нужно, да бъде предадено. Когато прочетох внимателно документите и подобно на руската фамилия Димитрови, бях шокиран от видяното. Това ме накара на следващия ден, вече да съм в град Лом на адреса ул. 6 IX №36. Първоначално не забелязах никаква външна намеса, единствено в "лятната кухня" цареше безпорядък, без наличието на взломни сигнали. При излизане вляво видях, че голямата къща е с разбита врата; също се виждаха белези от предишно взломяване разбирайки, че докато Александър е в София при сестра си, неговото "семейство" навлиза в имота и изнася ценности, вещи, а при идването на полицейските органи, се представят документи за собственост; след това Александър кърпи с надлежни средства повредите; всичко това е регистрирано в МВР на град Лом. (Състоянието на сградата, е съхранено на информационен носител.) За това ми споделя не само той, но и неговите роднини в София. Оказва се, че Александър Георгиев Димитров има приятелка или жена, дошла от Цалапица пазарджишко, на име Мария. Мария носи единствено негативи, дори лъже за приятелство с премиера на държавата; всичко това е регистрирано в МВР. Същата Мария живее достатъчно време с него по разкази на пострадалия, разучава кое къде се намира, научава за навиците; накрая Мария краде от спестените средства в размер на няколко хиляди лева (тъй като човекът живее в бедност и пести от всичко), но има и друго. Мария знае кога Александър /Сашо/ е в София, а по неведоми пътища трите лица Раиса, Виолета и Ели идват на адреса в град Лом ул. 6 IX №36 и започва грубо ограбване; изнесени са ценности и пренесени в неизвестна посока; остават непотребните мебели, старите вещи и лампова техника, дори гащите са прибрани и няма следа от дамските гащи и през 2020 година, е отмъкнато всичко видяно от мястото. Забелязвайки злодеянието (отворена външна врата) веднага, аз се обадих на тел. 112 за съдействие; случаят бе регистриран през 2020 година в началото, месец Януари; в района се краде тъй като е с характерни особености. Нямаше помощ отникъде, бях изоставен. На **21 Януари** 2020 година или **40** дни след смъртта, заедно с моите близки изпратих според обичая душата на Александър, а мястото беше осветено от отец Антонов, Цветан. Същевременно са поставени некролози върху вратите на къщата и "метната кухня", не и пред улицата по обясними причини. Малко преди това, за да не бъде срамно. Заздравих доколкото можех вратата, която беше разбита. На **23 Януари** 2020 година в ден Понеделник, се обърнах с Молба към ломски районен съд по местоживеене на Александър Георгиев Димитров във връзка със забавянето на Акта за смърт. Вх. № 931 от 23.01.2020 на ЛРС. Текстът от името на Екатерина, бе променен с вписване на молителя като Валери Александров Георгиев. Имотът вече разбиван неколкократно, не беше от никакъв интерес за който и да било от "възможните собственици". На **29 Януари** 2020 година, ден Сряда, с цел избягване по-нататъшно взломяване на имота до степен на необитаемост, предприемам действия по неговото освобождаване от възможните ценности за крадците – желязо, непотребни вещи. С Декларация са упълномощени от мен лица за разчистване, като уговорката е запазване на сградния фонд според кадастъра на града, без повреда на прозорци и обитаеми помещения. Лицата действат по-грубо от очакваното и разрушават дори касите на вратите, без видима причина за това при положение, че дървесината, не е направена от желязо. Изрично е подчертано в текста от Декларацията на втора страница, че задължително се изнасят само и единствено непотребните вещи, най-вече железария от морално стари инструменти и повредени такива! Трябва да се отбележи, че самото имущество на пострадалия Александър Георгиев Димитров, не представлява особена ценност, нито разхвърлени вещите и които са без значителна стойност, с изключение на шевна машина марка Сингер и старинен, руски часовник. Лично за мен, без да преувеличавам, но си взех три касетки с компот от малини от бащината градина. Разчистване. Срокът е четири дни, но изведнъж на третия ден (**1 Февруари** 2020 година) при посещение на място, около 17 часа, забелязвам липсата на наемниците;

осветление няма, няма и електричество. Не беше спазено обещанието за запазване в добър вид на имота. Вратите на двете къщи от сградния фонд по кадастъра на община Лом, бяха разбити, а вътрешните врати видях са свалени. Изрязана е вратата към избено помещение. Липсваха гражданките, обещани да разчистят видяното. На обаждането ми първо получавам неясни отговори, а после никой не отговаря. Оттогава никой не се обажда въпреки уговорката за привеждането в добър вид. **Обаче.** Заради ограничително разпореждане Аз да не доближавам бащиния имот, направено в ломското управление на МВР и подписано от мен под вещото ръководство на **дознател** Нешев, видяно малко по-късно и който е излязъл в заслужен отпуск, имотът не може да бъде приведен в приличен вид; не могат да бъдат възстановени щетите, единствено некролозите висят на вратите; телевизори са разхвърляни на различни програми; вятърът търси стопаните си, заедно с прекрасната снимка на малката дъщеря, забелязана в управлението на МВР в град Лом значително по-късно от необходимото въпреки, че през миналата /2019/ година се демонстрира от нея отрицателен интерес към гнездото, на излъгания баща; проливат се скръбни сълзи от скърбящите дъщери заедно с майка им, най-вероятно и трите лица са измъчени от страдание, което го приемам с разбиране. Малката дъщеря не идва на мястото (тя ще ражда), но щедро изпраща снимката си. **ДЕСЕТО** – Преди да предприема каквито и да било действия по въпроса за запазване на имотния и сграден фонд в добро състояние, удобно за обитаване чрез изнасяне на непотребните вещи, при започването на нов живот с нови обитатели – Аз, задължително извърших проучване на получените документи по случая, направено неколкократно. Бях изненадан от действията на трите лица Раиса, която е упълномощена от Елена и Виолета. Действията са груби и преднамерени, като често се споменава адвокат близък на майката Раиса, живеещи в София. След детайлно запознаване с документалната част, Аз очаквах идването на майката в София – България, като целта беше по възможно най-благоприятния начин за тях, да уредим негативите на семейството. ОБЯВА НА ПУБЛИЧНО ПРЕСТЪПЛЕНИЕ, ЧРЕЗ ПОСОЛСТВО КЪМ ПРОКУРАТУРА Оказва се, че лицата Раиса, Елена и Виолета живеещи (дъщерите) в Холандия при съпрузите си, които са ощастливени със светли и умни деца, правят последната стъпка срещу Наказателен кодекс на РБ, но чрез извършената обява не само за вещно право върху имот, настояващи за права върху собственост, която е придобита по изключително престъпен и дързък начин! Откроява се лицето Виолета Александрова Димитрова. Без мое знание и одобрение, полицейските власти след нареждане от прокуратурата, сезирана пък от посолството на Холандия в България, не и по друг начин с причина за "повлияване" чрез агресивен "властови" натиск, накрая правят опит за задържане по чл.213 от НК / Чл. 213а. (Нов - ДВ, бр. 62 от 1997 г.) (1) "*… увреждане на имущество или друго противозаконно действие с тежки последици за него или негови ближни. (2) Наказанието е лишаване от свобода от две до осем години и глоба от три хиляди до пет хиляди лева, когато деянието е: 3. придружено с повреждане на имущество; 4. извършено от две или повече лица; (3) Наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева, като съдът може да постанови конфискация до 1/2 от имуществото на дееца, когато: 3. деянието е извършено от организация или група*" Край на цитата. Което не ми се показва. Извършен е опит за привличане, приобщаване към порок върху името ми чрез Клевета, посредством Набеждаване въпреки, че извършителите играят успешно ролята на потърпевши, скръбни лица, страдащи през цялото време. Целта е въвличане към наказателна отговорност по ал.3 от чл.213 със затвор минимум 5 пет години, парична компенсация, конфискация на имущество. Това се прави публично, ефективно, пред органи на властта, чрез обява с твърдението за собственост върху имот, който по никакъв начин не е собственост на виновните! БЕЗ СЪМНЕНИЕ. От друга страна, **полицейските власти** на град Лом неясно по какви съображения, не само не вписват в

регистъра на МВР дознанието (вече до 05 Февруари 2020 година), не намирам също подписаната от мен Ограничителна заповед или Разпореждане, а дознателят липсва от работното място – но, документът с който се позволява на българските граждани (виж горе) да почистят имота, е “прикрепен” /видяно на 04 Февруари 2020 година/ чрез изображение, небрежно направено без фокусиране върху целта или по други причини, но с липсваща текстова информация във вид на размазано светлинно петно, което вместо да разтълкувам неправилно, предавам в добър вид в приложението. От друга страна, същите полицейски власти на град Лом, предават в изключително добър вид не само лицето на Виолета Димитрова, но и обявените като претенция документи за собственост, придобита посредством измама и чрез смъртта на пострадалия човек, който е излъган от престъпната група! Прокурорската преписка, не ми беше показана въпреки, че изрично поисках да се запозная със случая, но ми беше прочетена устно единствено нейната регистрация, доколкото може това да е вярно. Засега нямам съмнение, че престъпната група, се разширява със служебни лица! ВРЕМЕ От друга страна, губя ценно време от личното ми такова, за да се занимавам с чужди проблеми с около 45 годишна давност, от 1974-та година, през 1992-ра година до 2003-та година чрез нападението върху Нотариалния акт доказващ (или не) право на собственост, чрез догледждане и прочее описано в текста; през 2020 година престъплението е обявено публично, чрез органи на властта (направено от лице от престъпната група)! Възможно е през 2019 година упълномощената Раиса Димитрова да е в България и се занимава с разплащането на данъци, други уговорки в страната. Раиса живее в София, като най- вероятно разплаща дължимото към софийска община. Раиса е упълномощена от Елена и Виолета, като напълно възможно е заради здравословното състояние на Александър, неговата парична безизходица и живеещ в крайна бедност чрез инвалидна пенсия от 271 лв. от Януари 2019, тези да са платили дължимите данъци, но вероятността е изключително малка. Обяснимо Раиса днес може да бъде в България, а утре в Холандия. Лицата все още твърдят, че са собственици **НЕ** чрез Нотариален акт (към сключен Договор) за прехвърляне правото на собственост върху недвижим имот **срещу догледждане** с №454 том I I I от дело №933 от 1992-ра година с вх.№525 / 92г. том 129 тр. 525 по кв. № 4928/92 – **НО**, чрез Анекс от 21.10.2003 г. чрез пълномощник на Елена Димитрова и Виолета Димитрова с №1583/2003 и №8638/04.09.2003 (Раиса Николаевна) и чрез нотариус с район на действие при СРС Радостина Тянкова, **оборващи** предишното си споразумение с жертвата! За Александър Георгиев, не са полагани екзистенциалните грижи съвсем умишлено и тенденциозно срещу “…*срещу задължението на приобретателите да се грижат за прехвърлителите, да имат добро държание с тях и при нужда и немощ да поемат материалната им издръжка и да полагат непосредствени грижи за тях, а след смъртта им да ги погребат според обичая.*” Борбата срещу Александър, вече открито се вижда е изразена в единствено число, а заблудата постепенно отпада като изповядана в множествено число през 1992-ра година! След 2003-та година до 2019 година, Георгиев е напълно сам, като зимата пребивава при сестра си в град София. А “доброто държание” първом, се изразява в изпращането на по една развеселена картичка за година, после и картичките ги няма. Здравословните проблеми на Александър Георгиев са дългогодишни, което е свързано с лъчетерапия, обяснено с около половин килограм медицински свидетелства от изследвания, вземането на проби от плътта, прочее – липсват непосредствени грижи при нужда, не се поема материалната му издръжка. След смъртта си Александър Георгиев, не е погребан “според обичая”, тъй като никой не се интересува от погребението му освен най-близките хора! А интересът се оказва съвсем друг. Парична стойност. Но – това не са парите по Договора, който е обезсилящ Нотариалния акт от 1992-ра година! Защото. Пари се дават чрез договор след уточнение, че това са парите по Договора, не и по друг начин! Пари се дават без договор, чрез подкрепа и на добро сърце. Сърцето, не винаги е благородно,

когато дава пари. Парите не се приспадат от извършени разходи, не се приспадат след извършени разходи. Тъй като волята изразена в Анекса говори конкретно, точно и ясно – парите, се дават, а документите за пари, от своя страна се съхраняват достатъчно време в полза на доказателствата, при търсене на изрядност от страна на приобретателя, обяснено след погребението на жертвата! Престъпленията в случая са умишлени, крайно опасни. Здравословното състояние на Александър Георгиев обаче, преминава от крайно незадоволително, до към влошаващо се. По такъв начин в **обяснителен** режим, вероятното даване на пари с обещания свързани към пари или с други парични обезщетения, до калкулация чрез измамните инструменти, НЕ се приемат сериозно! Извършването на разходи, трябва да е коректно, законно! Накрая. Лицата за пореден път, са наели адвокат (един или повече) за извършване злодеяние, след извършеното от тях злодеяние през 2003-та година. Вече през 2020 година заговорът срещу Александър, за пореден път се обръща в Заговор срещу Валери Александров Георгиев. Лицата видимо, са крайно опасни, с изкривена съзнателност, оспособено чрез липса на скрупули при преследването на цели с целева логика, способна на невъзможното! **Накрая** след като вече пълнолетните Елена и Виолета (Лена и Вили) Димитрови през 2003 година, упълномощават майка си Раиса Димитрова, да извърши злодеянието, което е наказуемо според законите на страната, възможността трите лица - да отговарят солидарно и като група, предварително наговаряща се към престъплението /описано по-горе/, е реална и допустима! **ПОСЛЕДНА ИЗМАМА** на агресивната група**.** На **23 Януари** 2020г. подавам молба (виж горе) *„ЗА ИЗДАВАНЕ НА СМЪРТЕН АКТ СЛЕД ЗАБАВЯНЕ*" с вх.№ **931/2020г.** към ломски районен съд, с приложени необходимите документи –*ЦСМП с № 128310 София, Съобщение за смърт №24 от 12.12.19 от ГППМП Астарта ООД 2206113502 район Подуян*е + предишната молба, на пострадалата Екатерина – сестра на починалия. На **24 Януари** 20-та година, ломски районен съд изпраща съобщение към вх. Документ №931/2020г., за уточняване искането, но четливо описано още в заглавието и завършващо с: *„Апелирам чрез тази Молба, към Вашето снизхождение по решение /разрешение/ издаването Акта за Смърт, да бъде направено в най-кратки срокове от възможните за общинските власти, заедно с цялото ми уважение към съдебната власт!*" ломски районен съд по навик губи връзка с реалността не само сега. На **10-ти Февруари** 20-та година, съобщението ми е връчено лично от призовкаря (тъй като съм в лом), при вероятност молбата към ЛРС да ми бъде върната според текста. На **10-ти Февруари** същевременно, след указание на Екатерина Димитрова и която е сестра на починалия страдалец, аз се срещам с лицето Красимир Александров Георгиев от гр. Лом, живеещ на ул. Призрен №31 в близост до семейство Димитрови, който увещава сестрата на починалия Александър Георгиев (по телефона), да му бъде предадена документацията на жертвата заедно с личната карта, тъй като този е новият управител на общинска гробищна администрация и „щял да оправи нещата", по неведоми пътища. Красимир е заел мястото на отец Цветан Антонов, като управител на общинското дружество. Изпълних задължението и предадох документите на новия управител за района, който се зае със „задачата", а по телефона за моя изненада, ме нарича „колега", така и не разбрах защо. Красимир отговаря на тел: 0898 71 30 84. На **12 Февруари** 20-та година в **10:06** часа сутринта, аз позвънявам на лицето, за да разбера дали няма проблем с дадените му документи? От него разбирам, че няма проблем, документите са изпратени „на собствениците" в София при адвокат, който е представляващ престъпната група; без мое знание и по неведоми пътища, същият Красимир **знае адресите** на адвокатите (един или повече) на виновните заедно с техните адреси, като **изпраща** наличното (в оригинал); оттук и съобщено ми, че: „адвокати се заемат с издаването на Смъртния Акт" въпреки, че искане по издаването на този /вече/ е направено предварително в ломски районен съд с вх. Молба №931/2020г. от 23 Януари, същата 20-та година. Красимир са увлича (в този първи разговор), да ми обяснява за /дочуто

най-вероятно от него/ разглеждане на „моята вина” по случая със смъртта на баща ми, което ще се извърши от софийските адвокати заедно с прокуратурата, но чрез задействане от страна на престъпната група, по неведоми пъти на внушението за виновност, направено агресивно, в съзнателност за извършеното, чрез преднамерена алчност и без никакви скрупули. Не само това, но Красимир по „неведоми пътища” намира адрес за контакт с пострадалата сестра, измамно я приканя да бъдат изпратени оригиналните документи заявявайки (ми в последствие), че е сезирана прокуратурата по въпрос на някаква „дебитна карта” и че от нея е теглена сума, с което пък занимават репресивните власти за изясняване случая, на предметната алчност. Видяно, лицата боравят умело не само възползвайки се от посолството на Холандия, чрез прокуратурата на Република България все повече доказвайки своята органична привързаност, към незаконните действия още в началото, изградили собствена мрежа. **Алчност**. Не е ясно кога точно и каква сума, според престъпната група лица, е теглена от дебитната карта на жертвата /преди или след 13 Декември 2019-та година/, но тези наблягат на този изключително важен за тях въпрос, заедно с другите специални въпроси, видяно горе. На **12 Февруари** 20-та година в **10:25** часа, звъня на дадения телефон за връзка с лицето Красимир, с намерение да го попитам за трите му имена вкл. постоянен адрес; на зададения въпрос – защо, ми трябват тези данни?, отговарям, че е във връзка с престъпната група злодеятели срещу паметта на баща ми, вкл. неговата сестра и лично срещу мен; на което пред множество хора този започва да ругае заплашвайки с думите *„готов си*” от рода на „свършен си” или нещо такова. Накрая отбелязвам, че всяко едно действие от моя страна, се извършва **в отговор** на <u>първичното</u> действие, на престъпната група, на територията и извън територията на страната!

ЕДИНАДЕСЕТО – Пледирам като син на Александър Георгиев Димитров, починал през 2019 година в София, за извършено престъпление с цел имотна облага чрез поддържане в заблуждение причиняващо имотна вреда, ведно и на основание чл.282 ал.2 НК за лицето явяващо се адвокат, заемащо служебно положение; условно към чл.286 ал.1 с вероятност към ал.2; във връзка с чл.290а при потвърдена неистина върху право на собственост с вероятно представяне пред съд; деянието е умишлено със съзнаване опасния му характер, предвидени са последиците, търсено е настъпването на действие по чл.11 НК; извършено от две и повече лица; чрез измама по чл.210 НК е възбудено действието с наговаряне, предварително до извършването й. **Забрана**. Категорично, да се забрани навлизането в чужд имот, но който е придобит чрез измама до изясняване обстоятелствата, показващи за виновни горните три лица! При доказване вина за измамниците, имотът да се отнеме завинаги от ръцете им, а документите да бъдат унищожени окончателно, най-вече заради тежестта на направеното от тях срещу жертвата! Ще помоля също, да не бъдат допускани условни присъди, както и с изпитателен срок, независимо от причините, предвид възрастта, младостта, майчинството или по други съображения, но лицата да бъдат приведени под запрещение веднага, след доказване на деянията им като престъпни и крайно опасни! Последно. Тъй като няма друг вариант, а 1 - Аз се отказвам от претенция свързана с имуществото на баща ми Александър Георгиев Димитров 2 - имотът /официално/, нека се предостави на неговата сестра Екатерина, ако няма други възможности тъй като лично тя, е полагала последните грижи за пострадалия по такъв нелеп начин, от измамната група! 3 - Аз нямам претенция към сградния фонд, имотите на баща ми, тъй като неговата сестра е единственото лице, способно да оцени размерите на трагедията! Накрая волята ми, ще бъде обявена в Декларация, заверена нотариално.

Надявам се на цялата сериозност и тежест на Законите в Република България в доказателство, че страната ни е готова за борба с “битовата

престъпност”, а виновните да бъдат наказани с назидателна цел срещу всеки, понечил да извърши действия срещу правното естество в демократичната ни държава!

С Уважение!

ПРИЛОЖЕНИ
Копие Декларация за почистване 1 страница. Копие Нотариален акт 2 страници. Копие Договор срещу Нотариален акт 1 страница. Копие Споразумение бракоразводно 1 страница. Копие Бракоразводно решение 1 страница. Копие …

Съдържание на текст в 10 страници (5 листя)

Днес … … …   Подпис:

град София